

РЕШЕНИЕ

№ 5727

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5672** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от И. Д. П. срещу решение № 1720/16.5.2022 г. на СРС, НК, 3-ти състав, постановено по НАХД № 16307/2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №Р-10808/28.10.2021г. на Заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв., за нарушение на чл.114, ал.1, т.1, пр.1, б. “б”, вр. ал.7, пр.1, вр. т.3, пр.1, вр. т.1, пр.1 от ЗППЦК.

Жалбоподателят твърди, че е неправилен изводът на съда, че е спазена нормата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Твърди, че елементите на нарушението са станали известие на административно-наказващия орган /АНО/ още на 28.1.2021 г, а не на 26.2.2021 г. – така, както е приел СРС. На 28.1.2022 г. дружеството е оповестило отчета си за четвъртото тримесечие, вкл. и че е сключен договор за цесия, поради което е станал известен и нарушителят. Ето защо производството е следвало да бъде прекратено.

Твърди, че неправилно и в нарушение на закона е отхвърлено искането за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Не е посочено защо и въз основа на кои критерии е прието, че стойността на сделката е значителна; не са обсъдени редица смекчаващи обстоятелства, които водят да малозначителност. Не взето предвид, че сделката е

сключена в предмета на дейност на дружеството. Липсва оценка от лицензиран оценител, който да даде заключение за стойността на сделката.

Ответникът Заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” оспорва жалбата. Твърди, че решението на СРС е правилно и законосъобразно. Претендира разности.

Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна. Решението е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че

С обжалваното НП на И. Д. пирински е наложена глоба в размер на 20 000лв. за това, че в качеството си на представляващ публично дружество и член на СД на „Компас фонд за вземания“ А., без да бъде овластен за това от Общото събрание на публичното дружество, на 27.10.2020г. е сключил договор за цесия с „Българска финансова къща“ АД, в резултат на който „Компас фонд за вземания“ А. е придобило вземания на обща стойност 393 000 лева - 2 на сто от активите, съгласно баланса на одитирания годишен финансов отчет за дейността на дружеството за 2019г., като в тази сделка П. е участвал като член на СД на „Компас фонд за вземания“ А. и едновременно с това е бил и член на СД на „Българска финансова къща“ АД – в нарушение на чл.114, ал.1, т.1, пр.1, б.„б“, вр. ал.7, пр.1, вр. т.3, пр.1, вр. т.1, пр.1 от ЗППЦК.

НП е издадено въз основа на АУАН №Р-06-386/18.05.2021г.

От показанията на разпитани по делото свидетели – Е. А. С. - актосъставител и В. С. Ц. - присъствала при съставяне на акта, е прието за установено, че във връзка с представен в КФН тримесечен финансов отчет за четвърто тримесечие на 2020г. от „Компас фонд за вземания“ А. е констатирано, че за дружеството са възникнали вземания в размер на 393 000 лева от договор за цесия, сключен на 27.10.2020г. между „Българска финансова къща“ АД и „Компас фонд за вземания“ А.. Във връзка с това изисквали от „Компас фонд за вземания“ А. допълнителни документи, след изпращането на които, а между тях и договора за цесия, установили, че като представител на „Компас фонд за вземания“ А. е участвал П., а след справка в търговски регистър констатирани, че той по същото време, когато е член на СД и представляващ „Компас фонд за вземания“ А., е бил и член на СД и на „Българска финансова къща“ АД. Установили също, че за сключване на този договор П. не е бил овластен с решение на Общото събрание на „Компас фонд за вземания“ А.. Извършена е била и проверка за размера на вземането по чл.114 от ЗППЦК, с оглед на

последните изготвени финансови отчети преди сделката и последния отидиран финансов отчет на дружеството към 30.06.2020г. и ГФО за 2019г. Така се установило, че прагът за сключване на сделка с поемане на вземания е 9 300 лева, което означава, че със сключване на договора на стойност 393 000 лева прагът е преминал, без да е взето решение на Общо събрание на акционерите на дружеството. След изпращане на покана и явяване на П. в КФН бил съставен АУАН в негово присъствие, който му бил предявен за констатираното нарушение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е приел, че жалбоподателят, като член на СД на „Компас фонд за вземания“ А. и представляващ същото дружеството, е участвал при сключването на договор за цесия от 27.10.2020г. с „Българска финансова къща“ АД, на което е бил член на СД, т.е. сделка между свързани лица. Стойността на договора за цесия е 393 000 лева, а прагът по чл.114 от ЗППЦК е 9 300 лева съобразно представените в КФН финансови отчети за четвърто тримесечие на 2020г. и ГФО за 2019г. и представлява 2 на сто от активите на публичното дружество, съгласно счетоводния баланс на отидирания ГФО за 2019г. Не са представени доказателства, преди сключване на договора за цесия да е взето решение на Общо събрание на акционерите на „Компас фонд за вземания“ А., с което да е овластен П. да представлява публичното дружество за възникване на вземания в размер на 393 000 лева.

СРС е приел, че АУАН е съставен при спазване на изискванията на чл.34 от ЗАНН, като е счетено, че нарушителя е станал известен на 26.02.2021г., след като при изискани от КФН са представени документи от „Компас фонд за вземания“ А., от където всъщност е установено страните по договора за цесия, размер на договора и лицето, което е представлявало публичното дружество. Последните данни, които са от значение за реализиране на състава на административното нарушение не се отразяват във финансовите отчети, които са публично оповестени на 28.01.2021г.

Предвид така установеното СРС е приел, че е доказано извършването на нарушението. Наказателното постановление е издадено в съответствие с материалния закон, както и с чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Прието е, че е спазен чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Настоящият състав, като взе предвид становищата на страните, както и събраните доказателства, намира, че не са допуснати процесуални нарушения по установяване на релевантните за спора факти. СРС е обсъдил събраните по делото писмени доказателства, както и свидетелските показания, като именно въз основа на тяхната съвкупна преценка е приел за установени изложените по-горе факти. Видно то изложеното в касационната жалба, не са налице оплаквания в тази насока.

Касаторът твърди, че РС е извършил неправилно тълкуване на така установените факти, като е стигнал до неверния извод относно датата на установяване на нарушението. Съдът намира, че тези оплаквания са неоснователни. Действително и безспорно се установява, че в КФН е постъпил финансовия отчет на представляваното от касатора дружество именно на 27.1.2021 г. Но съдът намира, че не тази дата не може да се приеме, че безспорно са установени нарушението /с всички негови елементи/, както и нарушителят. Както бе констатирано и по-горе, представеният финансов отчет е послужил като повод за извършване на проверки относно спазването на законодателството – така от „Компас фонд за вземания“ А. са изискани допълнителни документи, вкл. и договора за цесия, който е бил изпратен заедно с тези документи впоследствие. Именно по повод финансовия отчет е извършена справка в търговския регистър относно участието на П. в управлението на дружествата –

съдоговорители по договора за цесия. Именно по повод финансовия отчет е била извършена и проверка/съпоставка с размера на вземането с оглед преценка предпоставките на чл.114 от ЗППЦК, с оглед на последните изготвени финансови отчети преди сделката и последния одитиран финансов отчет на дружеството към 30.06.2020г. и ГФО за 2019г.

При постановяване на решението СРС не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. В съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 1 от НПК, решението, с което е прието за доказано административното нарушение, е взето на основата на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Не е налице непълнота, неяснота или противоречие в мотивите на СРС. Те са последователни, категорични и безпротиворечиви.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение съответства и на материалния закон. Доколкото производството е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, то приложение следва да намери и чл. 220 от тази глава, предвиждащ забрана за нови фактически установявания – съдът следва да прецени прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение.

Правилни са изводите на СРС, направени въз основа на очертаната фактическа обстановка, че касаторът не е спазил нормата на чл.114, ал.1, т.1, б.б от ЗППЦК, съгласно която лицата, които управляват и представляват публично дружество, без да бъдат изрично овластени за това от общото събрание на публичното дружество, не могат да извършват сделки, в резултат на които дружеството придобива под каквато и да е форма активи на обща стойност над 2 на сто от по-ниската стойност на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл. 100 т, когато в сделките участват заинтересовани лица.

Според чл.114, ал.7, т.3, вр. т.1 от ЗППЦК, заинтересовани лица са членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, когато те са членове на управителни органи на юридическо лице като страна по сделката.

Не са налице изключенията по чл.114, ал.10 от ЗППЦК.

Правилно е прието, че при налагане на наказанието наказващият орган е приложил санкционната норма на чл.221, ал.5 от ЗППЦК за нарушението на чл.114, ал.1, т.1, б.б от същия закон и е наложил минималната глоба от 20 000 лева, при съобразяване на обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН.

По отношение на спора относно това дали е налице маловажност. Съгласно 93,т.9 НК, приложим на основание чл. 11 ЗАНН, при преценка наличието на тези предпоставки следва да се извърши преценка на вредните последици или степента на обществена опасност на деянието. Доколкото процесното нарушение е формално, не може да се постави въпрос за преценка наличието на първата хипотеза – относно последиците от деянието. По отношение степента на неговата обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид, настоящият състав отново споделя изводите на СРС, че в случая не се установява липса или такава ниска степен на обществена опасност, че да обоснове извод за приложение на чл. 28 ЗАНН. Безспорно се установява извършване на процесното нарушение; безспорно е установено какъв е размерът на договора за цесия и може да се изчисли с колко този размер надхвърля законово определения минимум /в случай това е многократно и изрично е посочено в НП и решението на СРС/. Предвиждането на административно-наказателна

отговорност за случаи като процесния е предвидено с цел охраняване обществените отношения във финансовата сфера, характеризиращи се с динамика и висока степен на риск. Ето защо въвеждането в закона на правилото за изрично овластяване от Общото събрание на публичното дружество на лицата, които го управляват и представляват при сключване на сделка като процесната е с цел защита и гарантиране интересите на акционерите.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че не са отчетени смекчаващи вината обстоятелства. Отчетено е и е обсъдено значението на това, че нарушението е първо за нарушителя. Не се твърдят, а и не се установяват други смекчаващи обстоятелства.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

По разноските. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер, който следва да се определи на 80 лв., на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1720/16.5.2022 г. на СРС, НК, 3-ти състав, постановено по НАХД № 16307/2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление №Р-10808/28.10.2021г. на Заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”

ОСЪЖДА И. Д. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за финансов надзор, сумата от 80 лв. разноски

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

